

Numero 3 (2015)

**MATERIAALISUUS TAITEELLI-
SESSA TUTKIMUKSESSA II**

Puheenvuoro
ruukku.journal.fi

Provinsiaalisia unelmia vai maakuntarealismia?

PAULIINA HULKKO

Olen siirtotyöläinen. Aloitin viisivuotisen professorin pestin Nätyllä Tampereen yliopiston Viestinnän, median ja teatterin yksikössä. Elokuun alusta olen joka maanantai puksutellut aamuhämärissä Pasilasta tänne Tampereelle, ja perjantai-ilтана samaa tietä takaisin.

Palasin maakuntaan. ”Kotiin”, kuten minulle usein muistutetaan. Työyhteisö vaihtui tutusta, enimmäkseen pääkaupungissa toimivien vapaiden taiteilijoiden ja taiteellisten tutkijoiden muodostamasta turvapiiristä 15 000 opiskelijan tiedeinstituutioksi. Ei hullumpaa.

Mutta niin hidasta. Täällä puhutaan hitaasti ja elehditään hitaasti. Mietin, onko täällä aina ollut näin hidasta? Vai olenko minä itse vain nopeutunut vuosien varrella?

Kiirettä on silti pitänyt. Omaa tutkimusta en ole ehtinyt tehdä enkä edes suunnitella. Päivät ja illat ovat kuluneet kaikenlaisissa professorin hommissa: toiminnan laadun arvioinnissa, UTAn ensimmäisten taiteellisten jatkotutkintovaatimusten laatimisessa, opetuksessa ja sen suunnittelussa. Viime viikolla kuitenkin sattui, että tiedotusopin professori Seija Ridell kutsui minut tutkijaseminaariinsa keskustelemaan taiteellisesta tutkimuksesta. Saimme tilaisuuden miettiä pienellä porukalla yhteistyötä, jota taiteellisen tutkimuksen avulla voisi synnyttää yksikömme oppiaineiden, kuten teatterityön, journalistiikan ja ensi vuonna yksiköön ”muuttavan” musiikintutkimuksen välille. Tapaamisen päätteeksi uskalsin paljastaa kollegoille, että uudessa työssäni tarvitsen paitsi taiteen tekemistä myös omaa tutkimusta.

Seuraavana päivänä Suomen eduskunta äänesti sukupuolineutraalin avioliittolain puolesta. Opiskelijat äityivät Maamme-lauluun kesken oppitunnin. Täällä maakunnassa ollaan muodostamassa toisenlaista liittoa, jonka tuloksena ”Tampereelle luodaan uusi, monialainen ja kansainvälisen tason korkeakoulu, joka vastaa tutkimuksen ja opetuksen keinoin yhteiskunnan, elinkeinoelämän ja työelämän tarpeisiin”¹. Tampereen yliopisto, Tampereen teknillinen yliopisto ja Tampereen ammattikorkeakoulu ovat lyöneet hynttyyt yhteen päämääränään superyliopisto T3. Taannoisessa infotilaisuudessa Tampereen yliopiston vararehtori Harri Melin perusteli hanketta nimenomaan tutkimuksen vahvistamisella. Myös rehtori Kaija Holli pohtii 17.10.2014 julkaistussa Rehtoriblogissaan, ”mitkä ovat ne mahdollisuudet ja aihealueet, joilla pystymme vuorovaikutuksen avulla aivan uudenslaisiin tutkimusavauksiin, miten vahvistamme olemassa olevia

vahvuksiamme, miten sidosryhmien kanssa toimien saamme korkeakoulujen tutkimustulokset jalostettua ja hyödynnettyä paremmin palvelemaan yhteiskuntaa ja tuomaan kansalaisille hyvinvointia”² painottaen näin mallin tutkimukselle tarjoamia etuja.

Yhden ammatillisen, yhden teknillisen ja yhden monialaisen, perinteisesti yhteiskunnallisesti painottuneen yliopiston yhdistelmä ei heti ensi kuulemalta vaikuta taiteellisen tutkimuksen kannalta ihanteelliselta. Teatterityön puolella yhteistyötä Tampereen ammattikorkeakoulun kanssa on tosin tehty jo vuosia. Samoin yksikössämme sijaitseva Tutkivan teatterityön keskus T7(!), Näтын läheisin yhteistyökumppani, suunnittelee senkaltaisia teknologiakokeiluja, joiden tekeminen yhteistyössä TTY:n ja nimenomaan siellä olevaa asiantuntemusta hyödyntäen olisi enemmän kuin luontevaa. Mitä sitten näyttelijäntaiteeseen tulee, niin tulevien tutkintovaatimusten yksi ”iso otsikko” tulee olemaan ”näyttelijä insinöörinä” – olemme siis lähempänä toisiamme kuin tyhmempi voisi luulla.

Viime keväänä Tampereen korkeakoulut kutsuivat vuorineuvos Stig Gustavsonin selvittämään ”millä tieteenaloilla korkeakoulut voisivat saavuttaa kansainvälisesti johtavan aseman ja mitä uudistuksia tähän tarvittaisiin”³. Valitettavasti esimerkiksi teatterityöstä, journalistiikasta tai musiikintutkimuksesta ei selvitysmiehen mukaan ole tulevan suuryliopiston tutkimuksen lippulaivoiksi, vaan vahvuudet löytyvät ”yhteiskuntatieteistä, tekniikasta, lääketieteestä ja taloustieteistä sekä näiden uudenlaisista yhdistelmistä”⁴.

Hidasta. Hidasta. Hidasta. Vaan yksi on edennyt nopeasti.

This aint't no Neverland.

30.3.2015

RUUKKU – Studies in Artistic Research. Julkaisija: Taideyliopisto, Aalto-yliopisto, Lapin Yliopisto. www.ruukku.journal.fi

Tämä puheenvuoro julkaistiin alun perin verkkosivumuotoisena. Tämä PDF on luotu vuonna 2026, ja siinä on alkuperäisestä poikkeava ulkoasu.

Tekijänoikeus ja lisenssi: Tekijänoikeus pysyy tekijällä. Julkaisija soveltaa numerosta 15 eteenpäin Creative Commons -lisenssilauseketta: Kaikki tämän kausijulkaisun sisältö, pois-sulkien yksittäiset logot, kuvat, ääni- ja videotiedostot ja muut taiteelliset tuotannot on lisen-soitu Creative Commons Nimeä-EiKaupallinen-EiMuutoksia 4.0 Kansainvälinen -lisenssin alle.